KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2879/2000,

annettu 28 päivänä joulukuuta 2000,

maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2702/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista kolmansissa maissa 14 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2702/1999 ([1]) ja erityisesti sen 11 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) On syytä vahvistaa maataloustuotteita ja toissijaisesti elintarvikkeita koskevien tiedotus- ja myynninedistämistoimien soveltamista kolmansissa maissa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(2) Moitteettoman hallinnon takaamiseksi olisi säädettävä määräaikaisuudesta niitä tuotteita ja markkinoita, joihin voidaan soveltaa edellä mainittuja toimia, koskevan luettelon laadinnassa.

(3) Kilpailun vääristymisriskien välttämiseksi on syytä vahvistaa ohjeet, joita on noudatettava viitattaessa myynninedistämis- ja tiedotuskampanjoiden kohteena olevien tuotteiden erityiseen alkuperään.

(4) On syytä määritellä ohjelmien esittämistä ja toimeenpanoelimen valintaa koskeva menettely, jolla varmistetaan mahdollisimman laaja kilpailu ja palvelujen vapaa liikkuvuus.

(5) On syytä vahvistaa ohjelmia koskevat jäsenvaltioiden valintaperusteet ja komission hyväksymisperusteet, joilla varmistetaan yhteisön sääntöjen noudattaminen ja toteutettavien toimien tehokkuus ottaen erityisesti huomioon julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/52/EY ([3]), säännökset.

(6) Vaikuttaa aiheelliselta soveltaa näitä samoja sääntöjä asetuksen (EY) N:o 2702/1999 6 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten järjestöjen toteuttamiin toimiin.

(7) Yhteisön toimien tehokkuuden takaamiseksi jäsenvaltioiden on tarpeen varmistaa, että hyväksytyt ohjelmat ovat yhdenmukaisia kansallisten tai alueellisten ohjelmien kanssa ja täydentävät näitä.

(8) Samaa tarkoitusta varten on syytä määritellä ohjelmien valinnassa sovellettavat ensisijaiset perusteet niiden vaikutuksen optimoimiseksi.

(9) Usean jäsenvaltion edun mukaisten ohjelmien yhteydessä on säädettävä toimenpiteistä, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden yhteistoiminta ohjelmien esittämistä ja tarkastelua varten.

(10) On vahvistettava seuraukset sellaisia tapauksia varten, joissa ohjelma hylätään jäsenvaltion osarahoituksen puuttumisen vuoksi eikä asetuksen (EY) N:o 2702/1999 9 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännöksiä sovelleta.

(11) On vahvistettava asetuksen (EY) N:o 2702/1999 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun seurantaryhmän toimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(12) On määriteltävä jäsenvaltioiden suoraan hallinnoimiinsa ohjelmiin kohdistamat tarkastukset.

(13) Moitteettoman varainhoidon takaamiseksi on määriteltävä yhteisön rahoitusosuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(14) Sitoumusten toteuttamista koskevat erilaiset menettelyt on määriteltävä sopimuksissa, jotka tehdään asianomaisten osapuolten ja toimivaltaisten kansallisten elinten välillä kohtuullisen ajan kuluessa komission vahvistamien vakiosopimusten perusteella.

(15) Sopimuksen moitteettoman täytäntöönpanon takaamiseksi sopimuspuolen olisi annettava toimivaltaiselle elimelle vakuus, jonka määrä on 15 prosenttia yhteisön rahoitusosuudesta. Samaa tarkoitusta varten on annettava vakuus ennakkoa koskevan maksupyynnön yhteydessä.

(16) On määriteltävä komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1932/1999 ([5]), 20 artiklassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus.

(17) Talousarvion toteuttamiseen liittyvien vaatimusten osalta on välttämätöntä säätää seuraamuksista, jos neljännesvuosittain jätettävien välimaksuja koskevien maksupyyntöjen määräaikaa ei noudateta tai jos jäsenvaltion maksut viivästyvät.

([1]) EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.
([2]) EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.
([3]) EYVL L 328, 28.11.1997, s. 1.
([4]) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.
([5]) EYVL L 240, 10.9.1999, s. 11.

(18) Moitteettoman varainhoidon takaamiseksi ja sellaisen riskin poistamiseksi, että säädettyjä maksuja maksettaessa yhteisön rahoitusosuus käytetään kokonaan, jolloin tuen loppuosaa ei voida enää maksaa, olisi säädettävä, että ennakot ja välimaksut eivät saa ylittää 80:tä prosenttia yhteisön rahoitusosuudesta. Samasta syystä tuen loppuosaa koskeva maksupyyntö on toimitettava toimivaltaiselle elimelle tietyn määräajan kuluessa.

(19) On tarpeen, että jäsenvaltiot valvovat toimien toteuttamista ja että komissiolle annetaan tieto tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden tuloksista. Moitteettoman varainhoidon takaamiseksi on syytä säätää jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä silloin, kun toimet toteutetaan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon sopimuspuolena oleva toimivaltainen elin on sijoittautunut.

(20) Tämän asetuksen soveltamiskaudesta on säädettävä asetuksen (EY) N:o 2702/1999 15 artiklan mukaisesti.

(21) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maataloustuotteiden myynninedistämisen hallintokomiteoiden yhteisen kokouksen lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2702/ 1999 7 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 4 kohdassa säädetyillä 'ohjelmilla' tarkoitetaan sellaisten johdonmukaisten toimien kokonaisuutta, jotka ovat riittävän laajoja lisäämään kyseessä olevia tuotteita koskevaa tietoisuutta ja niiden menekkiä.

2 artikla

1. Kuluttajille ja muille kohderyhmille välitetyn myynninedistämis- ja/tai tiedotusviestin on perustuttava kyseisen tuotteen olennaisiin laatuominaisuuksiin ja/tai ominaispiirteisiin.

2. Myynninedistämis- ja/tai tiedotustoimi ei saa kannustaa jonkin tuotteen kulutusta sen erityisen alkuperän vuoksi.

Tuotteiden alkuperään mahdollisesti tehtävien viittausten on oltava toissijaisia kampanjan avulla välitettyyn ensisijaiseen viestiin nähden.

3. Toimen yhteydessä voidaan kuitenkin antaa tuotteen alkuperää koskeva merkintä, jos kyseessä on yhteisön lainsäädännön nojalla annettu nimitys tai jokin tuotteisiin liittyvä seikka, joka on tarpeen myynninedistämis- tai tiedotustoimien kuvailemiseksi.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2702/1999 3 ja 4 artiklassa tarkoitettu tuotteiden ja markkinoiden luettelo laaditaan joka toinen vuosi viimeistään 31 päivänä joulukuuta. Ensimmäinen luettelo on tämän asetuksen liitteenä.

4 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2702/1999 6 artiklaa sovellettaessa kyseisessä artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten järjestöjen on esitettävä komissiolle kunkin vuoden 1 päivään lokakuuta mennessä mainitun asetuksen 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut, seuraavalle vuodelle suunnitellut ohjelmat.

Yhteisön rahoituksen myöntämistä ja maksamista koskevat edellytykset vahvistetaan yhteisön ja asianomaisen kansainvälisen järjestön välillä tehdyssä tukisopimuksessa.

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2702/1999 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ohjelmat toteutetaan vähintään yhden ja enintään kolmen vuoden kuluessa ohjelmaa koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.

6 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2702/1999 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, useiden jäsenvaltioiden etujen mukaisten ohjelmien yhteydessä etusija annetaan ohjelmille, jotka koskevat jotakin tuotekokonaisuutta ja joissa korostetaan erityisesti yhteisön tuotannon laatuun, ravintoarvoon ja elintarviketurvaan liittyviä näkökohtia.

2. Ainoastaan yhden jäsenvaltion tai yhden tuotteen edun mukaisten ohjelmien yhteydessä etusija annetaan ohjelmille, joissa korostetaan yhteisön etua erityisesti kyseisissä ohjelmissa käsitellyn tuotannon laadun, ravintoarvon, turvallisuuden ja edustavuuden kannalta.

7 artikla

1. Asianomaisen jäsenvaltion esittämän ehdotuspyynnön perusteella sille toimitetaan kyseistä alaa tai kyseisiä aloja edustavien yhteisön ammattialajärjestöjen tai toimialakohtaisten organisaatioiden ohjelmia 5 artiklassa tarkoitettuihin ohjelmiin kuuluvien toimien toteuttamiseksi. Nämä ohjelmat noudattavat asianomaisten jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten julkaisemia hylkäys-, valinta- ja myöntämisperusteet sisältäviä eritelmiä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava niitä koskevien markkinoiden osalta toimenpiteet, jotka ovat tarpeen, jotta tarjouspyynnön järjestävät yksiköt voisivat taata neuvoston direktiivin 92/50/ETY säännösten noudattamisen.

Asetuksen (EY) N:o 2702/1999 6 artiklassa tarkoitettuihin toimiin sovelletaan edellä mainitun direktiivin säännöksiä.

3. Kun suunnitellaan usean jäsenvaltion edun mukaista myynninedistämisohjelmaa, kyseisten jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä yhteensoveltuvien eritelmien ja ehdotuspyyntöjen laatimiseksi.

4. Ehdotuspyyntöjen perusteella 1 kohdassa tarkoitetut organisaatiot laativat tarvittaessa myynninedistämis- ja tiedotusohjelmia yhdessä kilpailuttamalla valitun jäsenvaltion tarkistaman täytäntöönpanoelimen kanssa. Ohjelmien ehdottajina voivat olla yhteisön laajuiset tai yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivat ammattialajärjestöt tai toimialakohtaiset organisaatiot.

5. Kunkin jäsenvaltion on valvottava, että suunnitellut kansalliset tai alueelliset toimet ovat yhdenmukaisia asetuksen (EY) N:o 2702/1999 nojalla osarahoitettujen toimien kanssa ja että esitetyt ohjelmat täydentävät kansallisia ja alueellisia kampanjoita.

6. Asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden on tarkastettava ohjelmien asianmukaisuus ja se, että ohjelmat ja ehdotetut toimeenpanoelimet ovat yhteisön lainsäädännön ja vastaavien eritelmien mukaiset. Niiden on tarkistettava kyseisten ohjelmien hinta-laatusuhde. Lisäksi asianomaisten jäsenvaltioiden on tarkasteltava edellä tarkoitettuja ohjelmia erityisesti seuraavien kriteerien perusteella:

— ehdotettujen strategioiden yhdenmukaisuus asetettujen tavoitteiden kanssa,

— ehdotettujen toimien laatu,

— toimien toteuttamisen ennakoitu vaikutus kyseisten tuotteiden kysynnän kehitykseen,

— takeet ehdottavien organisaatioiden tehokkuudesta ja edustavuudesta,

— ehdotetun toimeenpanoelimen tekniset valmiudet ja sitä koskevat tehokkuustakeet.

7. Asianomainen jäsenvaltio tai asianomaiset jäsenvaltiot sitoutuvat esitettyjen ohjelmien tarkastelun jälkeen osallistumaan valituiksi tulleiden ohjelmien rahoittamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2702/1999 9 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännösten soveltamista.

Kun kyse on useiden jäsenvaltioiden edun mukaisista ohjelmista, jotka ovat vastaus yhteiseen ehdotuspyyntöön, kyseisten jäsenvaltioiden on valittava ohjelmat yhteistyössä ja sitouduttava osallistumaan niiden rahoitukseen 10 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti.

8 artikla

Silloin kun asetuksen (EY) N:o 2702/1999 9 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta jonkin jäsenvaltion osarahoitusosuuden puuttumisen vuoksi, kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin oleva ammattialajärjestö tai toimialakohtainen järjestö suljetaan ohjelman ulkopuolelle.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain huhtikuun 30 päivään mennessä ja ensimmäisen kerran 15 päivään toukokuuta 2001 mennessä luettelo valitsemistaan ohjelmista ja toimeenpanoelimistä sekä jäljennös näistä ohjelmista. Useiden jäsenvaltioiden edun mukaisten ohjelmien yhteydessä nämä asiakirjat toimitetaan asianomaisten jäsenvaltioiden yhteisellä sopimuksella.

2. Komissio tarkastelee sille esitettyjä ohjelmia varmistaen, että ne noudattavat yhteisön lainsäädäntöä sekä 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja kriteerejä.

Jos komissio toteaa, että jokin ohjelma ei ole yhteisön lainsäädännön mukainen tai ei täytä 7 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja kriteerejä, se ilmoittaa viipymättä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, että kyseinen ohjelma ei ole kokonaisuudessaan tai osittain tukikelpoinen.

3. Arvioituaan ohjelmat, tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 2702/1999 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten avustajien avulla, ja kuultuaan mahdollisesti laatu- ja terveyskysymysten neuvoa-antavan komitean yhteydessä toimivaa maataloustuotteiden myynninedistämisen pysyvää työryhmää komissio tekee asetuksen (EY) N:o 2702/1999 11 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen viimeistään 30 päivänä syyskuuta päätöksen esitetyistä ohjelmista ja niihin liittyvistä toimeenpanoelimistä.

4. Ehdottava ammattialan tai ammattialojen välinen järjestö vastaa valituksi tulleen ohjelman moitteettomasta toteuttamisesta.

10 artikla

1. Yhteisön rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 2702/1999 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista toimista vahvistetaan seuraavasti:

a) vuoden pituisten ohjelmien osalta 50 prosenttia toimien todellisista kustannuksista;

b) kahden vuoden pituisten ohjelmien osalta 60 prosenttia toimien todellisista kustannuksista ensimmäisenä vuonna ja 40 prosenttia toisena vuonna yhteisön kokonaisrahoituksen ylittämättä kuitenkaan 50 :tä prosenttia kokonaiskustannuksista,

c) kolmen vuoden pituisten ohjelmien osalta 60 prosenttia toimien todellisista kustannuksista ensimmäisenä vuonna, 50 prosenttia toisena vuonna ja 40 prosenttia kolmantena vuonna yhteisön kokonaisrahoitusosuuden ylittämättä kuitenkaan 50:tä prosenttia kokonaiskustannuksista.

Tämä rahoitusosuus maksetaan asetuksen (EY) N:o 2702/1999 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltioiden rahoitusosuus asetuksen (EY) N:o 2702/1999 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimista on 20 prosenttia niiden todellisista kustannuksista. Jos rahoitukseen osallistuu useita jäsenvaltioita, niiden osuus vahvistetaan suhteessa niiden alueelle sijoittautuneen ehdottavan organisaation rahoitusosuuteen.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 2702/1999 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa valintamenettelyssä ilmoitettava kullekin asianomaiselle organisaatiolle tämän hakemusta koskevasta päätöksestä heti kun komission päätös myynninedistämisohjelmien hyväksymisestä on annettu tiedoksi asianomaisille jäsenvaltioille.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä valituksi tulleiden organisaatioiden kanssa sopimukset 30 kalenteripäivän kuluessa komission päätöksen tiedoksiantamisesta. Kyseisen määräajan päätyttyä sopimuksia ei voida tehdä ilman komission ennakkohyväksyntää.

Jäsenvaltioiden on käytettävä tähän tarkoitukseen komission niiden vahvistamia vakiosopimuksia.

3. Sopimuspuolet voivat tehdä sopimuksen vasta sen jälkeen, kun on annettu vakuus, joka on 15 prosenttia yhteisön tai asianomaisten jäsenvaltioiden enimmäisrahoituksesta ja jonka tarkoituksena on taata sopimuksen asianmukainen täytäntöönpano. Vakuus on annettava komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 III osastossa säädetyin edellytyksin.

Jos sopimuspuoli on julkisoikeudellinen elin tai sellaisen elimen valvonnassa toimiva, toimivaltainen elin voi kuitenkin hyväksyä sen valvontaviranomaisen kirjallisen, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta vastaavan vakuuden, jos kyseinen viranomainen sitoutuu varmistamaan, että

— määrättyjä velvoitteita noudatetaan moitteettomasti,

— saadut määrät käytetään määrättyjen velvoitteiden täyttämiseen.

Todiste vakuuden antamisesta on annettava jäsenvaltiolle ennen 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan loppumista.

Vakuus vapautetaan tuen loppuosan maksamista varten tämän asetuksen 13 artiklassa asetetussa määräajassa ja siinä tarkoitetuin edellytyksin.

4. Komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklassa tarkoitettu ensisijainen vaatimus koskee sopimuksessa esitettyjen toimenpiteiden toteuttamista.

5. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viipymättä sopimuksen jäljennös ja todiste vakuudesta. Lisäksi sen on toimitettava komissiolle jäljennös valituksi tulleen organisaation ja toimeenpanoelimen välillä tehdystä sopimuksesta.

Mainitussa sopimuksessa on määrättävä toimeenpanoelimen velvoitteesta suostua 14 artiklassa tarkoitettuihin tarkastuksiin.

12 artikla

1. Sopimuspuoli voi esittää jäsenvaltiolle 30 kalenteripäivän kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta ennakkomaksua koskevan maksupyynnön, johon on liitetty 3 kohdassa tarkoitettu vakuus. Tämän määräajan jälkeen ennakkoa ei voida enää hakea.

Ennakkomaksu voi olla enintään 30 prosenttia yhteisön ja asianomaisten jäsenvaltioiden rahoituksen määrästä.

2. Jäsenvaltion on maksettava ennakko 30 kalenteripäivän kuluessa ennakkoa koskevan maksupyynnön jättämisestä. Maksun myöhästyessä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 296/96 [1] 4 artiklassa vahvistettuja sääntöjä.

3. Ennakkomaksun maksaminen edellyttää, että sopimuspuoli maksaa 110 prosenttia kyseisen ennakkomaksun määrästä olevan vakuuden jäsenvaltiolle asetuksen (ETY) N:o 2220/85 III osaston edellytysten mukaisesti.

Jos sopimuspuoli on julkisoikeudellinen elin tai sellaisen elimen valvonnassa toimiva, toimivaltainen elin voi kuitenkin hyväksyä sen valvontaviranomaisen kirjallisen, edellisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta vastaavan vakuuden edellyttäen, että kyseinen viranomainen sitoutuu maksamaan vakuutta vastaavan määrän, jos oikeutta ennakkomaksuun ei ole vahvistettu.

13 artikla

1. Yhteisön ja jäsenvaltioiden rahoitusosuuden välimaksuja koskevat maksupyynnöt on jätettävä ennen sopimuksen allekirjoittamista alkavan kunkin 90 kalenteripäivän jakson loppumista seuraavan kalenterikuukauden loppua. Maksupyynnöt koskevat kyseisen neljännesvuoden aikana toteutettuja menoja, ja niiden mukana on oltava rahoitusta koskeva yhteenveto ja todisteet näistä menoista sekä välikertomus sopimuksen toteutumisesta. Jos kyseisen neljännesvuoden aikana ei ole toteutettu mitään menoja, tieto tästä on toimitettava saman määräajan kuluessa kuin välimaksuja koskevat maksupyynnötkin.

Jos välimaksua koskevan maksupyynnön jättäminen todisteineen viivästyy, määrästä vähennetään kolme prosenttia kutakin täyttä viivästyskuukautta kohden, ellei myöhästyminen johdu ylivoimaisesta esteestä.

Nämä maksut ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ennakkomaksu saavat kuitenkin kokonaisuudessaan olla enintään 80 prosenttia yhteisön ja asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusosuudesta. Kun tämä taso on saavutettu, muita välimaksuja koskevia pyyntöjä ei voida enää jättää.

2. Pyyntö tuen loppuosan maksamiseksi on jätettävä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona sopimuksessa määrättyjen toimien on oltava toteutettu.

Maksupyyntö katsotaan jätetyksi, jos siinä on mukana

a) rahoitusta koskeva yhteenveto, jossa esitetään suunnitellut ja toteutetut menot, sekä kaikki sitä koskeviin maksuihin liittyvät todisteet;

b) yhteenveto toteutetuista toimista (toimintakertomus);

[1] EYVL L 39, 17.2.1996, s. 5.

c) sopimuspuolen laatima sisäinen arviointikertomus kertomuksen tekopäivänä todettavissa olevista tuloksista sekä siitä, miten tuloksia voidaan käyttää edelleen hyväksi.

Jos tuen loppuosan koskeva maksupyyntö viivästyy, loppuosasta vähennetään kolme prosenttia viivästyskuukautta kohden, ellei myöhästyminen johdu ylivoimaisesta esteestä.

3. Tuen loppuosan maksaminen edellyttää 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tarkastamista.

Tuen loppuosaa vähennetään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ensisijaisen vaatimuksen noudattamatta jättämisen määrään suhteutettuna.

4. Edellä 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan, kun lopullinen oikeus maksettuun ennakkoon on vahvistettu.

5. Jäsenvaltion on suoritettava edellisissä kohdissa tarkoitetut maksut 60 kalenteripäivän kuluessa maksupyynnön vastaanottamisesta. Toimivaltainen elin voi kuitenkin maksupyynnön esittäneelle sopimuspuolelle ilmoitettuaan milloin tahansa edellä mainittujen 60 päivän kuluessa maksupyynnön kirjaamisesta lykätä maksua tai kieltäytyä maksamasta, jos se katsoo, ettei maksupyyntöä voida hyväksyä, koska siihen sisältyviä saatavia ei voida hyväksyä, maksu ei ole erääntynyt tai koska lisämaksupyynnön tueksi toimitetut tositteet ovat puutteellisia taikka koska jäsenvaltio katsoo aiheelliseksi pyytää täydentäviä tietoja tai suorittaa lisätarkastuksia. Lisätiedot on toimitettava 30 kalenteripäivän kuluessa, ja määräaika jatkuu pyydettyjen lisätietojen vastaanottamisesta alkaen. Edellä mainittujen maksujen viivästyessä jäsenvaltiolle maksettavaa korvausta vähennetään asetuksen (EY) N:o 296/96 4 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, jollei kyseessä ole ylivoimainen este.

6. Edellä 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vakuuden on oltava voimassa tuen loppuosan maksamiseen asti, ja se vapautetaan toimivaltaisen elimen kirjeellä.

7. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle seuraavat asiakirjat 30 kalenteripäivän kuluessa niiden vastaanottamisesta:

— neljännesvuosittaiset kertomukset sopimuksen toteutumisesta,

— 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut yhteenvedot,

— sisäinen arviointikertomus.

8. Loppuosan maksamisen jälkeen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tase kaikista sopimuksen perusteella toteutetuista menoista.

Sen lisäksi on todistettava, että kaikkia menoja voidaan tehtyjen tarkastusten perusteella pitää tukikelpoisina sopimusehtojen mukaisesti.

9. Annetut vakuudet ja sovelletut seuraamukset vähennetään EMOTR:n tukiosastolle yhteisön rahoitusosuutta vastaavan osuuden osalta ilmoitetuista menoista.

14 artikla

1. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen erityisesti sopimuspuolen ja toimeenpanoelimen tiloissa suoritettavin teknisin, hallinnollisin ja kirjanpidollisin tarkastuksin

a) toimitettujen tietojen ja todisteiden oikeellisuuden; ja

b) kaikkien sopimusvelvoitteiden täyttymisen.

Jäsenvaltion on annettava viipymättä komissiolle tiedoksi kaikki tarkastuksissa todetut sääntöjenvastaisuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 595/91 [1] säännösten soveltamista.

2. Tässä asetuksessa tarkoitettujen toimien valvomiseksi asianomaisen jäsenvaltion on määriteltävä asianmukaisimmat keinot kyseisen valvonnan varmistamista varten ja ilmoitettava niistä komissiolle.

3. Useissa jäsenvaltioissa toimivien organisaatioiden ehdottamien ohjelmien yhteydessä jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet valvontatoimintansa yhteensovittamiseksi ja ilmoitettava siitä komissiolle.

4. Komissio voi milloin tahansa osallistua 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin tarkistuksiin ja valvontatoimiin. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten on ilmoitettava hyvissä ajoin komissiolle säädettyjen tarkastusten ja valvontatoimien ajankohdista.

Komissio voi myös toteuttaa tarpeellisiksi katsomiaan ylimääräisiä tarkastuksia.

5. Asetuksen (EY) N:o 2702/1999 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu seurantaryhmä kokoontuu säännöllisesti seurattakseen edistymistä eri ohjelmien toteuttamisessa.

Tätä varten seurantaryhmälle ilmoitetaan kunkin ohjelman osalta suunniteltujen toimien aikataulusta, ohjelman toteutumista koskevista kertomuksista sekä 13 ja 14 artiklan mukaisesti tehtyjen tarkastusten tuloksista.

Ryhmän puheenjohtajana toimii asianomaisen jäsenvaltion edustaja. Useissa jäsenvaltioissa toimivien organisaatioiden ehdottamien ohjelmien yhteydessä puheenjohtajana toimii asianomaisten jäsenvaltioiden nimeämä edustaja.

[1] EYVL L 67, 14.3.1991, s. 11.

15 artikla

1. Perusteettomasti suoritettujen maksujen tapauksessa edunsaajan on maksettava takaisin kyseiset määrät, lisättynä korolla, joka on laskettu maksun suorittamisen ja takaisinmaksun väliseltä ajalta.

Sovellettava korko on Euroopan rahapoliittisen instituutin euroina toteutettuihin toimenpiteisiin soveltama, *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korko, joka on voimassa perusteettomasti suoritetun maksun päivämääränä ja jota korotetaan kolmella prosenttiyksiköllä.

2. Palautetut määrät ja korot maksetaan maksajavirastoille, jotka vähentävät ne Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta rahoitettavista menoista suhteessa yhteisön rahoitusosuuteen.

16 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

Luettelo niistä kolmansien maiden markkinoista, joilla myynninedistämistoimia voidaan toteuttaa

— Sveitsi
— Norja
— Keski- ja Itä-Eurooppa
— Venäjä
— Japani
— Kiina
— Etelä-Korea
— Kaakkois-Aasia
— Intia
— Lähi- ja Keski-itä
— Pohjois-Afrikka
— Etelä-Afrikan tasavalta
— Pohjois-Amerikka
— Latinalainen Amerikka
— Australia ja Uusi-Seelanti

Luettelo tuotteista, joihin voidaan kolmansissa maissa soveltaa myynninedistämistoimia

— Tuore, jäähdytetty tai jäädytetty naudan- ja sianliha, lihajalosteet ja -valmisteet
— Laadukas siipikarjanliha
— Juustot ja jogurtit
— Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit
— Tma-laatuviinit, maantieteellisellä merkinnällä varustetut pöytäviinit
— Maantieteellisellä merkinnällä tai perinteisellä kuvauksella varustetut alkoholijuomat
— Tuoreet ja jalostetut hedelmät ja vihannekset
— Vilja- ja riisijalosteet